

E-atâta primăvară!

Doina Bezea

E-atâta primăvară-n ochii tăi
secundele-mi vorbesc încet, mahmure,
crestând cu lacrimi florile de tei
sub ropotul amiezii, căzut, ca să te fure.

aleargă cerul înșeuând cocori
și zumzetul de stele dă târcoale
în liniștea de pajiști și de zori
tăind de tine verdele-n pumnale.

mă sfâșii în tăceri ce nu au chip
și-mpart tot universu-n ani cu tine
dar pașii mei sunt umbre, și-atunci țiip,
trăgând de pleoape norii ce mă țin.

e-atâta primăvară-n ochii tăi
azi, vântul nu mai bate floarea-n creștet
ți-s ierburi pașii prinși în zbor de tei
și bruma ți-e sărut din lumi de veșted.

Autor Doina Bezea